

5.

"Fuglinn í fjörunni".

Sérprentun úr Dýraverndaranum 1937,
XXIII. árg., 4. tbl. bls. 27.
Samanber athugasemd Jóns Pálssonar
bls. 26.

Lag þetta, sem mun vera danskt þjóð-
lag, fékk Jón Pálsson bróðurson sinn
Dr. Pál Ísólfsson til að raddsetja.
Notaði Jón lagið síðan á fundum fugla-
vinafélagsins "Föenix", sem söng það í
útvarpið 1937 á þriggja ára afmæli
félagsins. Loks birtist lagið í Dýra-
verndaranum, eins og að framan greinir.

Hann deyti þess afis, sem hann átti,
— af engum er heimtandi meir,
— en krattamir voru svo veikir,
— að veisluþega fuglinn, hann deyti.

Net, Fösi um fjöruna gengur
og fuglinn í lífshættu sér;
af meðgöngu hjarta hans hverist,
hann heit sinn á smöruna ber.

O, hugsið, hve fuglinn er teginn,
er frelsaður leitar hann heim,
og Fösi með sögnuði stöðir
á ferðir hans langt út í geim.

En guð sér af hvernigum háa,
hve hjálpsamur drengurinn er,
sem fuglinn er lífshættu leytt,
hann leitar því nafn hans hja sér.

Sig. Jón. Jóhannsson.

Fuglinn í fjörunni. Lag af Jóni Pálssoni árið 1937.

Þetta lag var fengið af Jóni Pálssoni árið 1937.

Fuglinn í fjörunni

(Eftir Dr. Sig. Júl. Jóhannesson)

Hægt og viðkvæmt.

Páll Ísólfsson raddsetti lagið.

The musical score is written for voice and piano. It consists of two systems of staves. The first system has a vocal line and a piano accompaniment. The second system continues the vocal line and piano accompaniment. The piano part includes dynamic markings: *p* (piano) and *mf* (mezzo-forte). The vocal line includes lyrics in Icelandic.

Í snör-unn-i fugl-inn sat fast - ur og fót - ur-inn þrút-inn og sár, hann

titr-aði' af ang-ist og ótt - a, í aug-un - um glitr-uð - u tár.

Og tíminn var leiður og langur,
hann langaði frelsi að ná,
því brúði og börn átti' hann heima,
og bezt var að dvelja þeim hjá.

Hann flaug út að afla þeim fæðu,
og flýtti sér eins og hann gat,
því aumingja ungarnir litlu,
þeir æptu og báðu' hann um mat.

Að æti hann leitaði lengi,
og lúinn og þreyttur hann var;
í fjörunni' hann fann það um síðir
og fagnandi settist hann þar.

Hann bita með nefinu náði,
og nú vilda' hann flýta sér heim,
en snörunar fjötruðu fætur,
nann fékk ekki losnað úr þeim.

Hann neytti þess afis, sem hann átti,
— af engum er heimtandi meir, —
en kraftarnir voru svo veikir;
æ, vesalings fuglinn, hann deyr!

Nei, Fúsi um fjöruna gengur
og fuglinn í lífshættu sér;
af meðamkun hjarta hans hrærist,
hann hníf sinn á snöruna ber.

Ó, hugsid, hve fuglinn er feginn,
er frelsaður leitar hann heim!
og Fúsi með fögnuði starir
á ferðir hans langt út í geim.

En guð sér af himninum háa,
hve hjálpsamur drengurinn er,
sem fuglinn úr lífshættu leysti,
hann letrar því nafn hans hjá sér.

Sig. Júl. Jóhannesson.

*Fuglavinnafélagið, Försi" (stofnað 27. febr. 1937) sing kvæði þetta í útlampi 1937,
Samt í ábyrgðarbréfi 7. des. 1936 til Dr. Sig. Júl. Jóhannessonar, en hann svaraði svarið 27. 4. 1936.*

Jóhannesson